

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Cob/21/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116222819
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Degma
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1116222819.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Mariána Degmu a členov senátu JUDr. Vlastimila Pavlikovského a JUDr. Valérie Kleinovej, ml., v spore žalobcu: The Organic, SE, so sídlom Jiráskovo námestí 1981/6, Nové Mesto, 120 00 Praha 2, IČO: 01 922 611, právne zastúpený: Advokátska kancelária AKMA, s.r.o., so sídlom Záhradnícka 15, 811 07 Bratislava, IČO: 54 274 605, za účasti intervenienta na strane žalobcu: BALMER, s.r.o., so sídlom Mlynská 28, 040 01 Košice, IČO: 44 948 026, právne zastúpený: FiguraLegal s.r.o., so sídlom Žriedlová 3, 040 01 Košice, IČO: 52 824 918, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpený: JUDr. Felix Neupauer, advokát so sídlom Dvorákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, o zaplatenie 1.495.294,57 EUR s príslušenstvom, o odvolaní intervenienta proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava III č.k. BI-33Cb/156/2016-838 zo dňa 18.10.2023 týkajúcom sa trov konania intervenienta, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave uznesenie Mestského súdu Bratislava III č. k. BI-33Cb/156/2016-838 zo dňa 18.10.2023 v napadnutej časti, týkajúcej sa trov konania intervenienta na strane žalobcu, potvrdzuje.

II. Krajský súd v Bratislave žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Bratislava III (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 33Cb/156/2016-838 zo dňa 18.10.2023 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“) schválil súdny zmier v znení: Žalovaný sa zaväzuje zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 52.9.991,89 EUR do 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia o schválení zmiaru. Žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie vrátil žalobcovi súdny poplatok za žalobu vo výške 16.596,75 EUR prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. po právoplatnosti tohto uznesenia. Súd prvej inštancie intervenientovi na strane žalobcu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručitou súdu dňa 02.11.2016 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.495.294,57 EUR s príslušenstvom. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 21.09.2023 žalobca predložil návrh na schválenie zmiaru v predmetnom spore a dňa 21.09.2023 žalovaný predložil súdu prvej inštancie návrh na schválenie zmiaru v predmetnom spore, a to návrh v totožnom znení: „Žalovaný sa zaväzuje zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 529.991,89 EUR do 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia o schválení zmiaru. Žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.“ Intervenient na strane žalobcu doručil súdu prvej inštancie dňa 02.10.2023 vyjadrenie k zhodnému návrhu strán sporu na schválenie zmiaru. Intervenient mal za to, že zo samotnej formulácie navrhnutých stranami sporu nie je možné odvodiť žiadne vzťahy, ktoré sa urovnávajú, medzi ktorými subjektmi, v akom rozsahu a ohľadom ktorých nárokov. Uvedené súvislosti podľa neho zásadným spôsobom ovplyvňujú jeho právne postavenie. Navrhovaný zmier považoval minimálne za predčasný, nakoľko s ním žiadna zo strán ohľadom zmiaru nekomunikovala, jeho obsah a bližšie podrobnosti mu nie sú známe. Zároveň

intervenient na strane žalobcu uviedol, že nemožno súhlasiť ani s návrhom na nepriznanie trov konania žiadnej zo strán, nakoľko intervenient na strane žalobcu vznik trov nezavinil. Na základe uvedeného mal za to, že súdny zmier v navrhovanej podobe nie je možné schváliť.

3. Po právnej stránke súd prvej inštancie spor posúdil podľa § 148 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov („CSP“).

4. Súd prvej inštancie konštatoval, že strany sporu doručili návrh na schválenie zmierného znenia súdom prvej inštancie. Intervenient na strane žalobcu vyjadril nesúhlas s navrhovaným znením súdneho zmierného predloženým stranami. Súd prvej inštancie uviedol, že po posúdení zmierného znenia nezistil rozpor so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Dodal, že intervenient na strane žalobcu a žalobca netvorí nerozlučné spoločenstvo, nakoľko rozsudok v predmetnom spore by nebol pre intervenienta záväzný. Hmotnoprávne úkony v intervenovanom spore vykonáva výlučne účastník právneho vzťahu, ktorým je strana sporu, nie intervenient. Zároveň podľa súdu prvej inštancie platí, že hmotnoprávny a dispozičný procesný úkon strany (žalobcu), ktorým je aj návrh na schválenie zmierného znenia súdom, nevyžaduje súhlas intervenienta, ktorý s touto stranou (žalobcom) netvorí nerozlučné spoločenstvo. Súhlas intervenienta na strane žalobcu s návrhom žalobcu na schválenie zmierného znenia v predmetnom spore sa teda nevyžaduje a nebol potrebný.

5. Súd prvej inštancie uviedol, že strany sporu otázku trov konania zahrnuli do mimosúdnej dohody a návrhu na schválenie zmierného znenia, a to tak, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania. Vzhľadom na uvedené, v návrhu na schválenie zmierného znenia obsahujúcej dohodu strán predmetného sporu o tom, že žiadna z nich nemá nárok na náhradu trov konania, súd prvej inštancie vo vzťahu k rozhodovaniu o nároku na náhradu trov konania intervenienta na strane žalobcu pristúpil k aplikácii ustanovenia § 257 CSP. Konštatoval, že aplikácia ustanovenia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 a nasl. CSP, súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. V predmetnej veci súd prvej inštancie dospel k záveru, že nakoľko žalobca v predmetnej veci právo na náhradu trov konania nemá, nemôže ho mať ani intervenient vystupujúci na jeho strane. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie intervenientovi na strane žalobcu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

6. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie vo výroku III., týkajúcom sa trov konania intervenienta, podal v zákonnej lehote odvolanie intervenient na strane žalobcu, nestotožňujúc sa so záverom súdu prvej inštancie a navrhol zmeniť uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku a priznať mu náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Mal za to, súd prvej inštancie nepriznaním mu trov konania, nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP), rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), § 365 ods. 1 písm. a) CSP neboli splnené procesné podmienky a podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam).

6.1. Namietal, že vlastný obsah urovnania ani skutkové a právne okolnosti, za/na ktorých sa strany dojednali, mu nie sú známe. Dojednanie konkrétnej čiastky urovnania môže pravdepodobne obsahovať aj čiastku pripadajúcu na prípadne trovy, avšak intervenient tieto okolnosti nepozná.

6.2. Považoval za nespravodlivé niesť ťarchu trov, ktoré nijak nezavinil a nespôsobil. Osobitne to platí v súvislosti s trovami právneho zastúpenia týkajúceho sa posledného pojednávania dňa 22.09.2023, ktoré bolo prakticky iba informovaním vedľajšieho účastníka o dojednaní zmierného znenia stranami sporu, ktorí už ani na toto pojednávanie neprišli a žiadali ospravedlniť svoju neúčast'. Minimálne tieto trovy nezavinil intervenient, nakoľko strany vedeli o intervencii v konaní, ako aj jeho špecifickom postavení a záujme na výsledku v konaní.

6.3. Namietal, že vznik trov (minimálne pokiaľ ide o posledné pojednávanie dňa 22.09.2023) nezavinil ani inak nedal príčinu ich vzniku. V prípade, že by bol riadne informovaný (či už z dôvodu na strane žalobcu, ktorý v zmysle predkladanej argumentácie uplatňoval nároky všetkých spolupoistených alebo z dôvodu na strane žalovaného, ktorý argumentoval tým, že nároky na poistné plnenie patria jednotlivým poisteným - poškodeným), trovy by mu neboli vznikli.

6.4. Súd prvej inštancie podľa intervenienta nesprávne aplikoval ustanovenie § 257 CSP, nakoľko urovanie strán sporu nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa, teda bez poznania skutočných podmienok urovnania nemožno uzavrieť, že také urovanie súčasne odôvodňuje nepriznanie náhrady

trov aj intervenientovi. Naopak intervenient mal za to, že by mu v dôsledku správnej aplikácie § 257 CSP mal súd prvej inštancie priznať náhradu trov konania, nakoľko na jeho strane sú také výnimočné okolnosti, ktoré priznanie trov odôvodňujú.

7. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 CSP, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP), prejednal vec v napadnutej časti trov konania bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie intervenienta nie je dôvodné.

8. Podľa § 84 CSP ak z osobitného predpisu vyplýva, že rozsudok je pre intervenienta záväzný, tvoria intervenient spolu so stranou, na ktorej vystupuje, nerozlučné spoločenstvo podľa § 77.

9. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

10. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

11. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

12. Z vyššie cit. ustanovení vyplýva, že sporové konanie je ovládané zásadou úspechu v konaní a závisí od výsledku konania, podľa ktorého strana, ktorá mala v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania vynaložených na účelne uplatňovanie alebo bránenie svojho práva. Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku prerušenia konania, ktoré zhodne navrhli obe strany sporu, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného.

13. Súd prvej inštancie ohľadom otázky procesného zavinenia zastavenia konania, správne poukázal na to, že obe strany sporu navrhli mimosúdne vysporiadania uplatnených nárokov a ukončenie sporu a otázku trov konania zahrnuli do mimosúdnej dohody a návrhu na schválenie zmiery, a to tak, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania. Vzhľadom na uvedenú, v návrhu na schválenie zmiery obsiahnutú dohodu strán predmetného sporu o tom, že žiadna z nich nemá nárok na náhradu trov konania, súd prvej inštancie vo vzťahu k rozhodovaniu o nároku na náhradu trov konania intervenienta na strane žalobcu správne aplikoval § 257 CSP.

14. Námietka intervenienta o nepreskúmateľnosti napadnutého uznesenia je nedôvodná, rozhodnutie je preskúmateľné, súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého uznesenia s otázkou procesného zavinenia zastavenia konania, ktorá bola rozhodujúcou, a tým aj s nárokom na náhradu trov konania náležite a dostatočne vysporiadal. Správne tak súd prvej inštancie posúdil, že obe strany sporu procesne zavinili zastavenie súdneho konania a nárok na náhradu trov konania nevznikol žiadnej zo sporových strán podľa § 256 ods. 1 CSP. Vzhľadom na to, že nárok intervenienta na náhradu trov konania sa riadil procesným úspechom žalobcu, popri ktorom sa na konaní zúčastňoval, nemal v spore nárok na náhradu trov konania. Odvolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 442/2022 zo dňa 20.09.2022: „Ústavne udržateľným je taký postup Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý sa pri rozhodovaní o priznaní nároku na náhradu trov dovolacieho konania intervenienta riadi procesným úspechom tej sporovej strany, popri ktorej sa na konaní intervenient zúčastňuje“.

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd ustálil záver o nedôvodnosti odvolania intervenienta, nakoľko mal za to, že procesne zavinili ukončenie sporu obe strany sporu, keďže navrhli schváliť zmiery a v časti týkajúcej sa trov konania navrhli náhradu trov konania nepriznať, pričom nárok intervenienta na náhradu trov konania sa riadil procesným úspechom žalobcu, popri ktorom sa na konaní zúčastňoval, tak nárok na náhradu trov konania nemal. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v

napadnutej časti, týkajúcej sa trov konania intervenienta tak odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle zásady úspechu v konaní (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 387 ods. 1 CSP) a úspešnému žalovanému tento nárok nepriznal, keďže mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).